



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou v právní věci žalobce: **Ing. M. Š.**, bytem P. 618, P. 4, proti žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**, odbor živnostenský a občanskoprávní, se sídlem Jungmannova 35/29, 111 21 Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8.4.2011 č.j. S-MHMP 245917/2011,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou včas podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru živnostenského a občanskoprávního, ze dne 8.4.2011 č.j. S – MHMP 245917/2011, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 8, odboru občansko-správního ze dne 27.1.2011 č.j. MCP8 010743/2011, kterým byl žalobce uznán vinným přestupkem proti majetku, kterého se dopustil tím, že úmyslně způsobil škodu na cizím majetku poškozením věci z takového majetku, když dne 23.4.2010 v čase okolo 18.20 hodin v P. 8, ulici K. 19, na odtahovém parkovišti Správy služeb hl. m. Prahy úmyslně kopl do vstupních dveří kanceláře dispečerů, čímž poškodil uzamykací systém a způsobil tak Správě služeb hl. m. Prahy škodu ve výši 4.500,- Kč. Tímto jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon o přestupcích). Za spáchání tohoto přestupku byla žalobci podle ust. § 11 odst. 1 písm. b) a § 50 odst. 2 zákona o přestupcích uložena jako sankce pokuta ve výši 5.000,- Kč a podle ust. § 79 odst. 1 téhož zákona povinnost nahradit státu náklady spojené s projednáváním přestupku

ve výši 1.000,- Kč stanovené v § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb., ve znění vyhlášky č. 340/2003 Sb. Správa služeb hl. m. Prahy byla jako poškozená v souladu s § 70 odst. 2 zákona o přestupcích odkázána s nárokem na náhradu způsobené škody ve výši 5.000,- Kč na soud.

Žalobce v žalobě uvedl, že správní orgán I. stupně v této věci rozhodl toliko na základě výpovědi svědků M. M. a J. H., přičemž vůbec nevzal v potaz důkazy navrhované žalobcem a ani neprovedl žádný z důkazů jím navrhovaných a tento svůj postup ani řádně neodůvodnil. Jednalo se o protokol o trestním oznámení ze dne 23.4.2010 sepsaný v 19.21 hodin pod č.j. OR III-9952-2/ČJ-2010-001314. Nebylo vyhověno žalobcově žádosti o provedení důkazů formou rekonstrukce na místě, kdy žalobce tento návrh podal dne 6.12.2010 a znovu 18.1.2011.

Žalobce dále uvedl, že žalovaný účelově pominul zjevné rozpory ve výpovědi svědků a nevzal je při svém rozhodování v potaz a nevzal v úvahu ani osobní „motivaci“ M. M. vypovídat a jednat tak, aby se sám vyvinil ze škody způsobené Správě služeb hl. m. Prahy a finanční břímě za jím zaviněnou škodu přenesl výhradně na žalobce a na Českou pojišťovnu a.s.

Dále žalobce žalovanému vytkl, že věc byla projednána bez žalobcovy účasti, i když ten včas deklaroval, že s projednáním věci v nepřítomnosti nesouhlasí. Žalobce tak byl procesně zkrácen na svých právech.

Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení. Soud dle návrhu žalobce měl takto rozhodnout s ohledem na to, že žalobce nekopl úmyslně do vstupních dveří kanceláře dispečerů na odtahovém parkovišti Správy služeb hl. m. Prahy v ulici K. 19, P. 8, a nenaplnil tak skutkovou podstatu přestupku podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil a setrval na stanovisku, které zaujal v napadeném rozhodnutí. Dle názoru žalovaného správní orgán I. stupně vyhodnotil pečlivě podklady pro vydání rozhodnutí a na jejich základě konstatoval, že v řízení bylo zejména výpověďmi svědků M. M. a J. H. jednoznačně prokázáno, že žalobce se přestupku úmyslného způsobení škody na cizím majetku poškozením věci z takového majetku dopustil. Tvrzení svědků si v základních bodech neodporují, drobné nesrovnalosti v jejich výpovědích vypovídají o tom, že dopředu domluveni nejsou. M. M. při podání vysvětlení na policii dne 5.5.2010 vypověděl, že žalobce vykopl několika kopy vstupní dveře do kanceláře a vešel dovnitř. J. H. pak na policii dne 13.5.2010 uvedl, že uslyšel ránu jako když někdo kopne do dveří a pak se zpoza rohu podíval, co se děje. Viděl, jak se otevřely vstupní dveře do kanceláře a jak do ní vstoupil nějaký muž. Při ústním jednání konaném 4.10.2010 pak oba svědci událost popsali vzhledem k časovému odstupu podobnými slovy.

Žalovaný z uvedených důvodů navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále s.ř.s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud ve věci rozhodl při jednání na žádost žalobce. Žalobce při tomto jednání navrhl, aby soud ještě provedl dokazování výsledkem svědků M. nebo H. Žalobce žádal vyslechnutí

svědka M. z toho důvodu, že se výpověď tohoto svědka liší od tvrzení žalobce v tom, že svědek M. uváděl, že se žalobcem hovořil v době, kdy byl již v místnosti dispečerů, avšak žalobce uváděl, že spolu začali hovořit v době, kdy se svědek M. vracel od vydávání vozidla jinému majiteli, takže se spolu potkali ještě před vstupem do místnosti dispečerů. Žalobce svůj návrh odůvodnil tím, že by bylo možno případně ještě i dohledat doklady o vydávání vozidla svědkem M., které předcházelo hovoru tohoto svědka se žalobcem.

Soud tento důkaz neprovedl, neboť neshledal důvod provádět znovu výslech svědka M. Skutečnost, že se tvrzení svědka M. a žalobce liší, není důvodem ke zpochybňování výpovědi, kterou svědek učinil. Svědkova výpověď je potvrzena i výpovědí druhého svědka J. H. Soud nepovažoval za nutné znovu svědky vyslechnout, neboť ti byli řádně vyslechnuti správním orgánem.

Městský soud v Praze vyšel z obsahu správního spisu. Z úředního záznamu sepsaného Městskou policií hl. m. Prahy dne 23.4.2010 pod č.j. MPPH 23128/2010 bylo zjištěno, že tohoto dne v 18.13 hodin se na OPES Sosna dostavil dispečer odtahového parkoviště Správy služeb hl. m. Prahy K. 19, P. 8, M. M. a sdělil dozorčímu útvaru, že do jejich kanceláře vnikl bez dovolení neznámý muž a dožaduje se vydání svého vozidla, které bylo dle jeho slov odtahováno neoprávněně, a na výzvy dispečera odmítá reagovat. Vzhledem k tomu se str. J. H. a str. S. J. rozhodli vyzvat muže, aby opustil služební místnost dispečerů odtahového parkoviště. Po příchodu do místnosti byl muž slovně vykázán. Muž výzvy uposlechl, ale jeho chování bylo velmi arogantní, povýšené a sprosté. Slovně urážel jak oba strážníky, tak dispečery odtahového parkoviště. Po opuštění služební místnosti muže vyzval str. J. H. k prokázání totožnosti. Muž výzvu uposlechl a předložil občanský průkaz, byl v něm zjištěn žalobce. V 18.45 hodin se na místo dostavila hlídka Policie ČR Libeň, kterou si žalobce sám zavolal a věc na místě hlídka Policie ČR převzala. Z úředního záznamu sepsaného Policií ČR, místní odd. Libeň, dne 23.4.2010, vyplývá, že tohoto dne v 18.15 byla hlídka vyslána na odtahové parkoviště K., kde se měla nacházet osoba, které odmítají vydat vozidlo. Na místě bylo zjištěno, když se hlídka téhož dne v 18.30 dostavila, že se jedná o žalobce, který sdělil, že mu odmítají vydat vozidlo, protože nechce zaplatit za jeho odtahování. Bylo hovořeno s pracovníkem odtahového parkoviště, který má na starost vydávání vozidel, byl to pan M. M., který uvedl, že žalobce přišel k okénku ve dveřích, skrz něj komunikuje se zákazníky, a požadoval vydání vozidla, aniž zaplatil za jeho odtahování a prokázal, že k tomuto vozidlu má jakýkoli vztah. Pan M. mu toto několikrát vysvětloval, načež se žalobce rozzlobil a několikrát kopnul do dveří, které vykopnul a poškodil zámkový mechanismus u těchto dveří.

Součástí spisu je také fotodokumentace, na níž je vyfocený zámek předmětných dveří a tyto dveře. Byl rovněž vyhotoven náčrtek vstupních dveří s poškozenou částí stavebního zadlabacího zámku a údajnou stopou od podrážky žalobce na dveřích. Ve spise je dále úřední záznam o podání vysvětlení, do něhož žalobce k dotazu, že dnešního dne kolem 18.00 měl v P. 8, ulice K. 19, na odtahovém parkovišti kopat do dveří u kanceláře, kde se vydávají vozidla, čímž měl poškodit jejich zámek, kdy tuto věc oznámil zaměstnanec, který pracuje na uvedeném odtahovém parkovišti, uvedl, že otázka je neurčitá, že je těžko se k ní takto vyjádřit. Uvedl, že odmítá, že by kdy kopal do dveří, snad jen jako dítě. Obsahem spisu jsou také protokoly, úřední záznamy o podání vysvětlení J. H. a M. M. sepsané v květnu 2010. J. H. uvedl, že pracuje jako dispečer odtahového parkoviště K., uvedeného dne přišel v 18.00 hodin do svého zaměstnání, nastupoval na noční směnu. Vešel do kanceláře a šel se převléct ke své šatní skřínce, která je vlevo za rohem od vstupních dveří do kanceláře. V kanceláři byl v době jeho příchodu pan M., který měl denní službu. Asi po pěti minutách přišel k výdejnímu okénku pán, který si chtěl vyzvednout své odtahované vozidlo. Svědek byl v té době u své šatní

skříňky a převlékal se. Slyšel, jak toho muže jeho kolega požádal o předložení občanského průkazu a technického průkazu od jeho vozidla. Ten muž odpověděl, že není povinen mu požadované doklady předložit a vyžadoval, aby mu bylo ihned jeho vozidlo vydáno. Nevzpomíná si, co mu na to pan M. odpověděl. Pak uslyšel ránu, jako když někdo kopne do dveří, a pak se zpoza rohu podíval, co se děje. Uviděl, jak se otevřely vstupní dveře do kanceláře a jak do ní vstoupil nějaký muž. Kolega M. mu řekl, že zde nemá co dělat a ať opustí místnost. Ten na jeho výzvu nereagoval, posadil se na židli v kanceláři a stále se dožadoval vydání vozidla. Kolega M. šel vedle do místnosti, kde jsou strážníci městské policie, aby muže vyvedli z kanceláře. Svědek muže hlídal a vyzval ho opětovně k opuštění kanceláře. Ten říkal, že nikam nepůjde, že mu má ihned vydat jeho vozidlo. Asi po dvou minutách přišel zpět do kanceláře pan M. s jedním strážníkem, který muže vyzval k opuštění kanceláře. Tento muž byl na strážníka vulgární, stále seděl na židli. Strážník ho vyzval k prokázání totožnosti a muž opět vulgárně odmítl jakoukoli součinnost a zůstal nadále sedět v kanceláři. Po chvíli muž ze svého mobilního telefonu volal Policii ČR. Po tomto telefonátu se zvedl a sám opustil kancelář a čekal venku na příjezd hlídky PČR, která s ním prováděla další úkony. Z úředního záznamu o podání vysvětlení sepsaného s M. M. soud zjistil, že ten uvedl, že pracuje jako dispečer Správy služeb hl. m. Prahy na odtahovém parkovišti K. 19, P. 8. Dne 23.4.2010 měl denní službu. V 18.00 na pracoviště přišel pan J. H., který se připravoval na noční směnu. Asi kolem 18.10 téhož dne se k okénku kanceláře dostavil pan Ing. Š. k vyzvednutí svého odtahového vozidla. Svědek jej vyzval k předložení náležitých dokladů potřebných k vyzvednutí. Zeptal se ho, kdy mu vozidlo bylo odtahováno a řekl mu, kolik bude platit a jakým způsobem. Ing. Š. mu řekl, že není žádný policista a že mu občanský průkaz a technický průkaz nepředloží. Svědek mu řekl, že mu zavolá na jeho přání městské strážníky. Než se stačil posadit a zvednout telefon, aby strážníky přivolal, Ing. Š. několika kopy do vstupních dveří kanceláře tyto vykopl a šel ke svědkovi. Svědek se postavil a tím vše skončilo. Pan Š. se posadil na židli v kanceláři a telefonoval na Policii ČR. Svědek Ing. Š. opakovaně vyzval, aby opustil kancelář, na což nereagoval, něco řekl, ale co to bylo, to si svědek již nepamatuje. Z toho důvodu pak šel pro městské strážníky, aby pana Šubrtu z kanceláře vyvedli a poté telefonicky o celém incidentu informoval svého nadřízeného. Po příchodu městské policie je pan Ing. Š. počastoval několika peprnými výrazy a na jejich výzvy k opuštění kanceláře nijak nereagoval. Po několikáté výzvě městských strážníků nakonec vstal a opustil kancelář. Po příjezdu Policie ČR si Ing. Š. hlídka převzala. Po vyčíslení škody ve výši 4.500,- Kč znaleckým posudkem byla věc pak předána k projednání přestupku Městskému úřadu pro Prahu 8.

Ze správního spisu odboru občansko - správního Úřadu městské části Praha 8 soud zjistil, že v zahájeném přestupkovém řízení byl žalobce předvolán k ústnímu jednání na 27.10.2010, k tomuto jednání se nedostavil. Žalobce se nedostavil ani k dalším jednáním, k nimž byl řádně předvolán, ani k seznámení se s podklady pro rozhodnutí. Správní orgán I. stupně pak vydal dne 27.1.2011 rozhodnutí, jímž žalobce uznal vinným ze spáchání předmětného přestupku a uložil mu sankci podle zákona o přestupcích.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí pak vycházel z výslechu svědků, kteří byli v řízení před správním orgánem vyslechnuti, a to svědka M. M. a J. H. Oba svědci při výpovědi u správního orgánu vypověděli shodně tak, jako bylo zapsáno do úředního záznamu o podání vysvětlení.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, k němuž připojil i protokol o trestním oznámení, který byl se žalobcem sepsán Policií ČR, místním odd. Libeň, dne 23.4.2010, v němž žalobce mimo jiné uvedl, že v době, kdy se dostavil do předsálí kanceláře

Technických služeb Praha, byla kancelář opuštěná. Pracovník kanceláře, kterého žádal u policie zjistit, přišel do předsálí a žalobce jej ještě v předsálí požádal o vydání vozidla. To bylo ze strany uvedeného striktně odmítnuto, pokud nezaplatí „výpalné“ za neoprávněné zadržování uvedeného vozidla. Žalobce připustil, že „výpalné“ zaplatí oproti protokolu. Tímto pracovníkem byl požádán o předložení občanského průkazu a na to žalobce uvedl, že jej může legitimovat pouze městská nebo státní policie, a to s patřičným odůvodněním. Pracovník technických služeb otevřel dveře kanceláře a žalobce chtěl za ním vstoupit do kanceláře. Domníval se, že je to obvyklý způsob vyřizování těchto záležitostí v příslušné kanceláři. Uvedený pracovník prudce přibouchl dveře, takže pokud by žalobce nenastavil nohu, utrpěl by nepochybně závažné poranění. O tom dle žalobce svědčí i stopa, která se otiskla na dveřích. Žalobce uvedl, že v důsledku toho mu přetrvávají bolesti v oblasti prstů a přední části pravé nohy. Zavolal poté policii na tísňovou linku 158 a požádal o součinnost při vydání vozidla a zamezení neoprávněného zadržování tohoto vozidla.

Městský soud v Praze věc po seznámení s těmito podklady posoudil takto:

Žalobce byl uznán vinným z přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích.

Škoda byla vyčíslena znalcem na 4.500,- Kč.

Jednání žalobce, kterým byla tato škoda způsobena, bylo popsáno svědeckými výpověďmi svědka M. a H. Z jejich výpovědí lze dovodit, že žalobce, který přišel na odtahové parkoviště pro vozidlo, které mu bylo otaženo, odmítl na žádost pracovníka kanceláře odtahového parkoviště, v tomto případě svědka M. M., předložit občanský průkaz a technický průkaz vozidla, jehož vydání se domáhal. Ani po vysvětlení, proč tyto doklady jsou žádány, této žádosti nechtěl vyhovět a nepochybně násilným způsobem vstoupil do kanceláře odtahového parkoviště. Svědek M. M. popsal žalobcovo jednání tak, že ve chvíli, kdy šel telefonovat, vykopl žalobce dveře a do místnosti vstoupil. Toto jednání bylo potvrzeno i svědkem J. H., který poté, co uslyšel ránu jako kopnutí do dveří, podíval se a viděl, jak do místnosti vstupuje žalobce. Následně pak bylo zjištěno, že došlo k poškození zámku vstupních dveří.

Žalobce poté, co byl po něm žádáno vysvětlení u Policie ČR, na dotaz, zda se jednání, které bylo popsáno svědky, dopustil, uvedl, že do dveří nekopal a že tak činil možná naposledy jako dítě.

Z žalobcem podaného trestního oznámení je zřejmé, že toto oznámení podával s tím, že chtěl dosáhnout vydání svého vozidla a považoval jednání pracovníků odtahového parkoviště za nesprávné, když po něm, jak se domníval, neoprávněně, požadovali předložení občanského průkazu a technického průkazu. Situaci s dveřmi pak popsal jinak, jak bylo již shora uvedeno. Tvrdil, že chtěl za svědkem M. vstoupit do kanceláře a ten mu dveře chtěl přibouchnout, takže je musel nohou zastavit.

Soud tuto žalobcovu verzi nepovažuje za pravděpodobnou. Soud má za prokázané, že žalobce se svědkem M. hovořil v době, kdy tento svědek byl již v kanceláři. Toto bylo potvrzeno oběma svědky a v jejich výpovědích nejsou žádné rozpory. Svědek J. H. uvedl, že přišel v 18.00 hodin do svého zaměstnání, nastupoval na noční směnu. Vešel do kanceláře a šel se převléct ke své šatní skřínce, která je vlevo za rohem od vstupních dveří do kanceláře.

V kanceláři byl v době jeho příchodu pan M., který měl denní službu. Asi po pěti minutách přišel k výdejnímu okénku pán, který si chtěl vyzvednout své odtahované vozidlo. Svědek M. uvedl, že v 18.00 na pracoviště přišel pan J. H., který se připravoval na noční směnu. Asi kolem 18.10 téhož dne se k okénku kanceláře dostavil pan Ing. Š. k vyzvednutí svého odtahovaného vozidla. Z těchto výpovědí je zřejmé, že oba svědci se v době příchodu žalobce nacházeli v kanceláři.

Soud poukazuje na to, že žalobce mohl své námitky vznášet již před správním orgánem, avšak této možnosti nevyužil, neboť se k jednání, které bylo nařízeno před správním orgánem I stupně nikdy nedostavil.

Žalobcova námitka, že bylo před správním orgánem I. stupně jednáno v jeho nepřítomnosti, není důvodná. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce byl řádně k jednání předvolán. Omluvu, kterou zaslal dodatečně, nemohl správní orgán akceptovat. Nejednalo se o existenci důležitého důvodu. Pokud bylo jednáno v nepřítomnosti žalobce, nedopustil se správní orgán žádného pochybení. Žalobcem bylo odkázáno na stanovisko Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, které vyslovil v rozsudku ze dne 22.12.2009 č.j. 52Ca 42/2009, které se týká posouzení náležitosti omluvy z ústního jednání. Soud na toto stanovisko odkazuje a zcela se s ním ztotožňuje.

Žalobce vytýkal žalovanému i správnímu orgánu I. stupně, že nebylo přihlédnuto k jeho návrhům na doplnění dokazování, a to protokolu o trestním oznámení ze dne 23.4.2010 č.j. OR III-9952-2/ČJ-2010-001314, a nebyla provedena rekonstrukce na místě.

Žalovaný v napadeného rozhodnutí odůvodnil, proč tyto důkazy neprovedl. Odkázal na výpovědi svědků, které si v zásadních bodech neodporují. S ohledem na to pak považoval provádění dalších důkazů za nadbytečné, protože by došlo neúměrně k prodlužování přestupkového řízení.

Městský soud v Praze v tomto postupu žalovaného neshledal pochybení. Podle § 52 správního řádu není správní orgán vázán návrhy účastníků řízení. Provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci v souladu se základní zásadou řízení, t.j. zásadou materiální pravdy. Správní orgán by měl vždy zjistit takový stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, a který je nezbytný pro vydání rozhodnutí. Správní orgány dle názoru soudu měly ze shromážděného spisového materiálu dostatek podkladů o nichž nebyly pochybnosti, takže nebyl důvod provádět důkazy navržené žalobcem.

Soud rovněž považuje důkazy, které byly ve správním řízení provedeny, za dostačující pro učinění závěru, že se žalobce uvedeného přestupku dopustil. Soud dospěl k závěru, že není třeba provádět v rámci soudního přezkoumání žalobcem navržené dokazování. Výslech svědků M. a H. před soudem považoval soud za nadbytečný neboť by nemohl přinést nic nového i proto, že od spáchání přestupku uplynula delší doba. Provádění dalšího důkazu doklady o vydávaných vozidlech z předmětného dne, soud rovněž považuje za nadbytečné. Soud se nedomnívá, že tyto podklady by mohly prokázat přesný čas, kdy spolu začali žalobce s uvedeným svědkem hovořit o vydání žalobcova vozidla. Pokud snad tyto časové údaje měly prokázat, že se žalobce se svědkem setkal ještě v místnosti před vstupem do kanceláře, nedomnívá se soud, že je toto dokazování nutné, neboť z výpovědí obou svědků, je zřejmé, že v době, kdy se dostavil žalobce na pracoviště odtahového parkoviště, nacházel se svědek M. M. v kanceláři.

Soud za této důkazní situace dospěl k závěru, že žalovaný věc správně posoudil a zjistil náležitě skutkový stav věci. Pokud snad žalobce naznačoval, že motivem výpovědi svědků bylo účelové jednání, kterým se chtěli vyhnout povinnosti uhradit škodu na zámku vstupních dveří do kanceláře, považuje soud toto žalobcovo tvrzení za vykonstruované.

Jak je shora uvedeno, neshledal soud žalobcovy námitky důvodnými, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, jak je ve výroku rozsudku uvedeno. Žalobce ve věci úspěch neměl, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovaný náhradu nežádal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku l z e podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 s.ř.s. kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem dle ust. § 105 odst. 2 s.ř.s.

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení je nepřípustná.

V Praze dne 5. června 2014

Mgr. Dana Č e r n o v s k á v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Helena Bartoňová